

Jednocześnie tracą moc:

- 1) uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 maja 1949 r. w sprawie zasad wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski Nr A-59, poz. 800),
- 2) uchwała Prezydium Rządu z dnia 24 czerwca 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części oraz przedmiotów majątku trwałego pomiędzy państwowymi jednostkami gospodarczymi a jednostkami

spółdzielczymi (Monitor Polski Nr A-78, poz. 911), w części dotyczącej przekazywania przedmiotów majątku trwałego spółdzielniom,

- 3) uchwała Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie przekazywania zbędnych i nadmiernych remanentów motoryzacyjnych (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1528 i z 1952 r. Nr A-20, poz. 245),
- oraz inne przepisy dotyczące spraw unormowanych niniejszą uchwałą.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załącznik do uchwały nr 788 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1956 r. (poz. 1205).

W Y K A Z A

1. Sprzęt do robót ziemnych i drogowych.

1. Koparki łyżkowe o pojemności łyżki 0,25 m³ i więcej,
2. Koparki wielonaczyniowe,
3. Koparki do rowów,
4. Spycharki,
5. Żurawie kolejowe,
6. Żurawie wieżowe 45 tonn i więcej,
7. Inne żurawie o udźwigu 25 tonn i więcej.

2. Obrabiarki do obróbki wiórowej metali i do obróbki bez wiórowej.

1. Maszyny ciężkie o wadze jednostkowej 10.000 kg i więcej,
  2. Wszystkie obrabiarki do obróbki kół zębatach,
  3. Szlifierki do gwintów,
  4. Wiertarki koordynacyjne,
  5. Automaty tokarskie.
- ##### 3. Przyczepy i naczepy samochodowe o nośności 40 tonn i więcej.

W Y K A Z B

1. Maszyny biurowe (z wyjątkiem maszyn analityczno-statystycznych)
2. Maszyny analityczno-statystyczne
3. Butle do gazów technicznych

— Polskie Towarzystwo Maszyn Biurowych, Warszawa, ul. Górskiego 9
 — Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, ul. Wawelska 1/3
 — Biuro Zbytu Gazów Technicznych, Materiałów i Sprzętu Spawalniczego.

1206

UCHWAŁA Nr 804 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1956 r.

w sprawie środków na rozbudowę morskiej floty handlowej.

W celu zapewnienia środków dla dalszego wzrostu potencjału przewozowego polskiej floty handlowej

— do czasu uchwalenia przez Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ustawy o funduszu rozbudowy morskiej floty handlowej

— Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Przeznacza się na rozbudowę morskiej floty handlowej wpływy dewizowe z następujących źródeł:

- 1) wpływy z dokonanych po dniu 1 stycznia 1957 r. sprzedaży statków nie odpowiadających warunkom eksploatacyjnym i potrzebom przewozowym kraju,
- 2) wpływy dewizowe netto z eksploatacji 7 pierwszych statków o nośności po około 10.000 tonn produkcji krajowej oraz statków zakupionych ze środków przewidzianych w niniejszej uchwale,
- 3) wpływy netto uzyskane po dniu 1 stycznia 1957 r. z tytułu usług zagranicznych Polskiego Ratownictwa Okrętowego,

4) wpływy dewizowe związane z reasekuracją statków utraconych uzyskane po dniu 1 stycznia 1957 r.,

5) wpływy dewizowe z tytułu zysków od udziałów polskich armatorów w przedsiębiorstwach zagranicznych oraz wpływy dewizowe z likwidacji roszczeń do przedsiębiorstw zagranicznych z lat ubiegłych.

§ 2. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrami Żeglugi i Handlu Zagranicznego ustali w razie potrzeby inne źródła wpływów dewizowych na rozbudowę morskiej floty handlowej oraz tryb i zasady przejściowego finansowania za kupu statków.

§ 3. Szczegółowe przepisy o trybie odprowadzania środków na rozbudowę morskiej floty handlowej oraz gromadzenia tych środków określi Minister Finansów w porozumieniu z Ministrami Żeglugi oraz Handlu Zagranicznego.

§ 4. Szczegółowe przepisy o trybie i zasadach gospodarowania środkami na rozbudowę morskiej floty handlowej określi Minister Żeglugi.

§ 5. Zobowiązuje się Ministra Żeglugi w porozumieniu z Ministrami Finansów i Handlu Zagranicznego do opracowania w terminie do dnia 28 lutego 1957 r. projektu ustawy o utworzeniu funduszu rozbudowy morskiej floty handlowej, zgodnie z pkt 2 uchwały Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej

Ludowej z dnia 13 listopada 1956 r. w sprawie pięcioletniego Planu Rozwoju Gospodarki Narodowej w latach 1956 — 1960.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

1207

UCHWAŁA Nr 640 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 11 października 1956 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 5 marca 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania niektórych rzemieślników.

Prezydium Rządu w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. W § 1 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 111 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania niektórych rzemieślników (Monitor Polski Nr 22, poz. 279) po wyrazach „Ministrowi Zdrowia” skreśla się dalszą treść do-

tychczasową i wpisuje się wyrazy „Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Ministrowi Skupu”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

1208

ZARZĄDZENIE Nr 361 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1956 r.

w sprawie odbywania i finansowania praktyk studentów szkół wyższych podległych Ministrom Szkolnictwa Wyższego i Oświaty oraz Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej.

Na podstawie art. 39 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1956 r. Nr 45, poz. 205) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia dotyczą praktyk studentów szkół wyższych podległych Ministrom Szkolnictwa Wyższego i Oświaty oraz Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej.

§ 2. 1. Ministerstwa, urzędy centralne i wojewódzkie rady narodowe zarządzające zakładami pracy są obowiązane — na wniosek ministerstw (urzędów centralnych), którym podlegają szkoły wyższe — przydzielać dla studentów szkół wyższych potrzebną ilość praktyk w przodujących zakładach pracy, wyróżniających się wyposażeniem i organizacją, oraz zapewnić tym zakładom niezbędne w tym celu środki finansowe — według zasad przewidzianych niniejszym zarządzeniem.

2. Zakłady pracy, wyznaczone przez swoje władze nadrzędne do przeprowadzania praktyk, obowiązane są do zawierania umów ze szkołami wyższymi o odbycie i przeprowadzenie tych praktyk w określonych w umowach terminach. Wzór umowy stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

3. Ministerstwa, urzędy centralne, którym podlegają szkoły wyższe, w porozumieniu z ministerstwami, urzędami centralnymi i wojewódzkimi radami narodowymi zarządzającymi zakładami pracy mogą ustalić limity praktyk dla studentów jednorazowo na okres kilkuletni. W ramach ustalonych limitów szkoły wyższe zawierają każdego roku umowy z zakładami pracy.

§ 3. 1. Czas trwania i rodzaj praktyk studenckich określają plany studiów.

2. Nie później niż w listopadzie każdego roku powinny być ogłaszane w Monitorze Polskim zarządzenia ministrów (kierowników centralnych urzędów), którym podlegają szkoły

wyższe — ustalające na następny rok kalendarzowy terminy rozpoczęcia i trwania praktyk studenckich na poszczególnych kierunkach studiów, z wyjątkiem terminów rozpoczęcia i trwania praktyk odbywanych przez słuchaczy studiów zaocznych wyższych szkół rolniczych. Zarządzenia te powinny być wydane w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 4. 1. Studenci skierowani przez szkołę wyższą na praktyki (z wyjątkiem praktyk określonych w § 7 i § 8 ust. 3) otrzymują:

- 1) równowartość kosztów przejazdu na praktykę z siedziby szkoły lub miejsca zamieszkania do miejsca odbywania praktyki i z powrotem pociągiem osobowym II klasy według taryfy ulgowej; koszty przejazdu wypłaca studentom bezpośrednio szkoła wyższa z chwilą wydania skierowania na praktykę;
- 2) wynagrodzenie ryczałtowe płatne z góry w wysokości wynoszącej:
  - a) za praktykę odbywaną po I roku studiów — 419 zł miesięcznie,
  - b) za praktykę odbywaną po II i dalszych latach studiów — 439 zł miesięcznie,
  - c) za praktykę przeddyplomową lub dyplomową — 479 zł miesięcznie;
- 3) dodatki rodzinne, jeżeli student ma rodzinę na własnym utrzymaniu, a praktyka trwa dłużej niż 3 miesiące; dołek rodzinny wypłacany jest wówczas od czwartego miesiąca trwania praktyki przy zastosowaniu ogólnie obowiązujących zasad.

2. Studenci odbywający praktyki przy pracach terenowych (elektryfikacja, radiofonizacja, transport, architektura, historia kultury materialnej, konserwatorstwo i muzealnictwo, prace melioracyjne, miernicze, geologiczne, geodezyjno-kartograficzne, inżynierijno-sanitarne, weterynaria, budownictwo